

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

7-2-52

KUIFJE

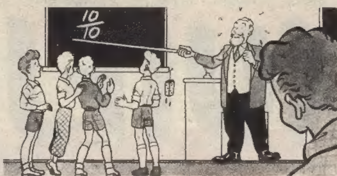
Nr 6

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NAAR WELK GEHEIMZINNIG OORD GAAT ARMAND?...

ONZE GROTE PRIJSVRAAG
VIJF JAAR KUIFJE

DE VIJFDE VRAAG

IN dit nummer vinden jullie de oplossingen van de vijf vragen van onze GROTE PRIJSVRAAG VIJF JAAR KUIFJE. Intussen moeten jullie nog wat geduld oefenen, eer we de lijst van de winnaars publiceren, want het verbeteren van al die duizenden antwoorden zal nog wat werk vragen. Vergeet ook niet dat we de lezers uit onze koloniën een maand langer tijd geschonken hebben om hun antwoorden in te zenden.

Ik moet jullie met spijt een feit mededelen, dat zich voorgedaan heeft na het verschijnen van de vijfde vraag van onze Grote Prijsvraag. Jullie herinneren zich stellig nog de tien spreuken of gevleugelde uitdrukkingen waarvan de auteur moest opgezocht worden. Er is een weinig eerlijke lezer geweest die naar de redactie van een van de voornaamste dagbladen geschreven heeft, om in hun vragenbus de namen van de vijf moeilijkste spreuken te willen publiceren. Deze redactie, die te goeder trouw was, heeft die antwoorden gepubliceerd. Toen ze vastgesteld heeft dat het de vragen van onze Grote Prijsvraag betrof, heeft ze daar in dezelfde rubriek haar spijt over uitgedrukt. Maar intussen waren er dus duizenden lezers van dat dagblad in de mogelijkheid gesteld om de juiste antwoorden te noteren. Om de andere deelnemers, die daarvan geen gebruik hebben kunnen maken, niet te benadelen, hebben we besloten aan ALLE deelnemers de tien punten te geven die op deze vraag stonden. Daarmee is het kwaad hersteld.

En binnenkort volgen de winnaarslijsten, vrienden!

Kuifje

KUIFJE IN HET KONINKLIJK CIRCUS

Ziehier een foto van het boeiende nummer van de moedige leeuwentemmer. Jullie zullen zich voorzeker nog lang die Circusvertoning van de 10e Januari herinneren. De nummers van de twee detectieven en Alex hebben een verdiend succes geoogst.

OVER VEERTIEN DAGEN
BRENGT « KUIFJE » EEN SPANNEND TEKENVERHAAL :
HET EPOS VAN KAPITEIN KURT CARLSEN!

DE KUIFJE'S BON

Wie zijn pakje herkent, stuurt ons dadelijk zijn **volledige naam en volledig adres** in DRUKLETTERS geschreven !

X., Bever. — Een omslag met 100 punten, zonder verdere uitleg.

Cl. Verrees, Brabantstraat, 87, ?. — In welke stad of gemeente woon je ?

Yves de... Luik. — Je adres was totaal onleesbaar !

X., Antwerpen. — 70 punten voor prentkaarten.

X., Loochristi : 100 punten voor de reeksen 4 en 5 van « Reinaert de Vos ».

Jan Devos. — In ruil voor prentjes kunnen we onmogelijk punten geven!

OPGELET !

● **Afdrukplaatjes**

Je kunt afdrukplaatjes krijgen van volgende albums : « De Krab met de Gulden Scharen », « Kuifje in Amerika », « De Zwarte Rotsen », « De Schat van Scharlaken Rackham ».

● **Prentkaarten**

Iedere reeks telt vijf prachtige kleurprentkaarten met KUIFJE en BOBBIE.

● **Albums**

Het album II van « De Drie Musketiers » is volledig uitgeput en **zal niet meer herdrukt worden.**

● **Hoeveel postzegels kleef ik op een pakje ?**

De post weigerde reeds vele pakjes daar er **te weinig** zegels op gekleefd waren. Indien je niet weet hoeveel zegels er moeten opstaan, vraag het dan in het postkantoor, **vooraleer** je pakje in de bus te werpen !

Schrijf volgend adres op de omslag :
KUIFJE-BRUSSEL
DIENST T.

Wanneer je ons antwoordt, vergeet dan niet de **datum** en het **referentienummer** van onze brief te vermelden.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Jasper Nebbens heeft Cori verplicht aan kapitein Carstenz te vragen hem aan te monsteren voor de reis naar Nieuw Guinea en heeft de jongen bovendien met de dood bedreigd. 's Avonds verdwijnt Cori spoorloos...

CORI WORDT DOOR DE CHIRURGIJN-BARBIER VAN DE « PERA » VERZORGD, MAAR KOMT NIET TOT HET BEWUSTZIJN. WANNEER DE TWEE SCHEPEN DE VOLGENDE DAG HET ANKER LICHTEN, IS CORI NOG STEEDS BEWUSTELOOS...

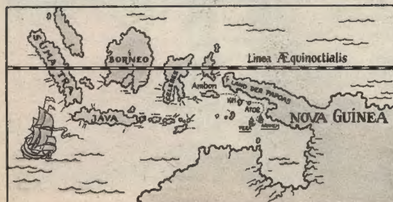

Na de Kei- en Aroe-eilanden bezocht te hebben, stevenen beide vaartuigen langs de kusten van Nieuw Guinea. Cori ligt nog steeds verdoofd in zijn kooi...

(Wordt voortgezet.)

HET LAND VAN MOSSADEGH

SEDERT maanden horen we over Iran, zijn eerste minister en zijn petroleum praten en nu gaan we er even de grote Atlas bij slepen om te zien waar dat « kurieus » land juist ligt. Iran is de moderne naam voor Perzië en zit gekneld tussen Turkije, Rusland Indië en Arabië. De weg van Trebiz (de hoofdstad van de Tartarenprovincie helemaal in het Noorden) naar Teheran (hoofdstad van het land) is sedert onheuglijke tijden handels- en heirweg.

Alexander de Grote trok er met zijn legerscharen over, Marco Polo reed nu 620 jaar geleden langs deze weg naar het Verre Oosten en de moderne ontdekkingsreiziger Sven Hedin gebruikte hem eveneens. Van in de vroegste eeuwen tot op onze dagen trekken er kamelen over met een bel om de hals en koopwaar op de rug. In het Noorden, waar Rusland, Turkije en Perzië elkaar raken, ligt de Ararat op wiens besneeuwde kruin, volgens le legende, de ark van Noach bleef staan na de zondvloed. Hebben jullie reeds kennis gemaakt met de grote Perzische koningen? Darius I en, na hem, zijn zoon Xerxès trokken naar Griekenland met hun legers, maar het verging hen daar slecht. Later werd Darius III door Alexander de Grote totaal verslagen.

Het staatshoofd is de Sjah, die nog niet lang geleden in het huwelijk trad en bij deze gelegenheid een echt Oosterse praal ten toon spreidde. Hij zit op de zg. « pauwentroon ».

De Perzische koning, Nadir Sjah, versloeg, in 1739, de Groot Mogol van Dehli (Indië) en nam een buit mee die op 10.000 kamelen, 7.000 paarden en 500 olifanten werd geladen. Bij deze buit was de pauwentroon, die geheel met dik goud belegd en met kostbare diamanten versierd was, en de Koh-i-Noor, wat betekent, « berg des lichts », de beroemde diamant die thans tot de Britse kroonjuwelen behoort.

Mossadegh, de eerste minister, hoef ik jullie waarschijnlijk niet voor te stellen, maar wie wist er dat Mossadegh wil zeggen: « zacht van woorden »? Deze eerste minister en de petroleum van Abadan bezorgden de Britten reeds veel hoofdbrekens!

TUSSEN OOST EN WEST

DERTIG jaar geleden zag Teheran er uit als iedere andere stad in het Midden-Oosten: Lage, kleine huizen, smalle, vuile straten. Mannen die gekleed gingen als hun voorvaderen eeuwen geleden en vrouwen die hun sluier voor geen keizerrijk zouden afgelegd hebben. Reza Pahleri, de vader van de huidige Sjah, bracht hierin verandering. Hij deed de oude stad slopen en bouwde een nieuwe, moderne hoofdstad met hoge sneeuwwitte buildings en brede lanen die elkaar rechthoekig snijden, net als de avenue's van Chicago en New York. Overal ziet men blinkende Amerikaanse wagens naast Engelse sportauto's, taxi's, vrachtauto's en karren. Hier en daar nog een Jezabel (ik bedoel natuurlijk een woestijnschip) die met lange, wiegende stap doorheen het drukke verkeer stapt. 's Avonds baadt de stad in een zee van licht en overal vindt je telefooncellen. Vraag er echter niet naar drinkwater, want dat is er schaars. Hier en daar zie je wel fonteinen, « jubes » geheten, waar de beesten komen drinken, de kinderen in spelen en iedereen zich mag wassen. De Europeaan durft van dat water niet drinken! De rijken kunnen zich de weelde van een eigen waterput veroorloven, de anderen kopen hun water van de talrijke handelaars, die met hun waterzakken aan de ingang van de stad staan.

OP EEN PERZISCH MARKTPLEIN

AL werd de stad gebouwd naar Westers model, de handel wordt er gedreven volgens alle knepen en kunsten eigen aan het Oosten. Er zijn dus geen grote winkels, maar een overdekt marktplein waar men uren kan wandelen en nooit uitgekeken is! Wat een weelde van smaakvol aardewerk, leder, juwelen, parfums, Oosterse stoffen in al hun kleurenpracht en... de tapijten! Ze komen uit alle hoeken van het land en men vindt er zowel de tapijten door de kunstzinnige nomaden geweven, als deze in zijde die meer gelijken op een fijn schilderij dan op een vloerbekleding. Sedert eeuwen en eeuwen weeft men in Perzië tapijten en het zijn vooral de vrouwen die hierin knap zijn. De meisjes leren het reeds wanneer ze zeven jaar zijn. Eerst worden stevige katoendraden vertikaal gespannen: dat is de rug van het tapijt en hierop worden nu door vlugge, vaardige handen de kleurige draden geknoopt. Hoe ingewikkeld de tekening ook moge zijn, de Perzische kunstenaars vergissen zich nooit, al werken ze naar een tekening die ze naast zich leggen, en die niet op voorhand op de katoenen rug gedrukt werd, zoals onze tapijtwevers dit doen.

Duizenden, millioenen draden moeten er geknoopt worden voor één tapijt, voor de fijnste van twaalf tot zestienduizend per vierkante decimeter! Ieder jaar, in de Lente, wordt er tapijtenschoonmaak gehouden. Duizenden tapijten worden opgerold en in de stroom gelegd (het water bevat zout) en daarna gedroogd op de oever. Het is een beproefd systeem. Stofzuigers zijn hier niet in gebruik en de tapijten worden eeuwen lang in al hun pracht en schoonheid bewaard.

Vermits we nu toch op een Perzische markt zijn, gaan we een koopje wagen. Kijk, daar hangt een prachtstuk in zachte tinten en ragfijne tekening.

— Waarom hangt dit tapijt nog hier? Het is een pronkstuk!

— Het is te fijn om met de spoorweg naar het Westen te sturen, antwoordt de koopman.

— Hoeveel kost het?

— Ha! Het is een énig stuk! Achttien maanden lang heeft de kunstenares er aan gewerkt en zij legt drieduizend knopen per dag! De beste weefster van heel het land! Maar, ik zal het u laten voor een appel en een ei... Geef me een nieuwe Cadillac en u mag het tapijt meenemen!

Nu zet je grote ogen op? De Perzische tapijten hebben inderdaad een zeer grote waarde en... de Oosterlingen zijn geboren zakenlui!

Teheran is misschien veel, maar het is Iran niet! Nu reizen we per vliegtuig naar Isfahan en Schiraz, dat is de stad uit « Duizend en Eén Nacht », en Persepolis, waar eens Darius troonde. Die stad werd in 331 vóór Christus door Alexander de Grote in as gelegd. En dan zijn we in Abadan. Hier is niets meer dat ons aan de Oosterse sprookjes herinnert, we konden even goed in Texas zijn aangeland. Zo ver het oog reikt: hoge schoorstenen, witte vergaarketels en tanks en overal borden waarop in twaalf talen te lezen staat dat roken verboden is!

(Volgende week: Iran, land van het vloeibaar goud)

ensprong

kon van gebruikt worden. Zaterdag 's namiddags bracht een auto het zweefrek, de koorden en andere gymnastiektoestellen van Bondelli. Toen begon de zieke te geloven dat de visser waarheid had gesproken...

Verhaal van Fr. d'Orgeval.
Illustraties van J. Laudy.

ER was veel publiciteit gemaakt en reeds vóór acht uur stond er een dichte menigte voor de tent. Zonder de hulp van de vriendelijke visser zou de vrouw van Maurice het nooit hebben kunnen bolwerken. Zij was zo ontroerd en zenuwachtig, dat ze niet meer tellen kon, verkeerde kaarten gaf, enz. Om kwart voor negen was de tent tot in de nok gevuld. Men had het bed van Maurice dicht bij de arena geschoven, opdat hij iedere beweging zou kunnen volgen. Om de twee minuten vroeg hij :

— En Bondelli ? Waar is hij ? Is hij nog niet toegekomen ?

Wanneer het cirkus stampvol zat, moest de vrouw van Maurice bekennen :

— Bondelli is er niet...

Kwart na negen. De menigte werd ongeduldig. Men floot, riep en stampte op de grond zodat de tent er van daverde...

— Bondelli ! Bondelli ! Waar is Bondelli ?

Men lachte, men huilde en plotseling riep een dreigende stem :

— Ons geld terug ! Ons geld terug !

Maurice weende. Al zijn verwachtingen gingen op in rook. Met het geld dat ze ontvangen hadden, zou hij immers naar het hospitaal kunnen en zonder zorgen zijn genezing afwachten. Wat zou het volk doen ? Misschien de tent en de armzalige woonwagens stukslaan ?

Rosette danste en Jaak speelde voor clown om het publiek tot geduld te manen, doch niets hielp; het geschreeuw werd steeds dreigender. Dan kwam de visser naar de arena. Heel alleen te midden van de dreigende mensen scheen hij magerder en ouder. Hij was gekleed zoals gewoonlijk, met een afgedragen vest en een slappe vilthoed. Toch was het een ogenblik stil toen hij zei :

— Dames en heren, ik heb slechts nieuws mee te delen. Bondelli kon vanavond onmogelijk komen...

— Dieven ! Schurken ! Ons geld terug ! Het was als een onweer dat losbarstte. De man bleef kalm. Hij beval Rosette een tafel te halen. Hij zette die in het midden van de arena en ging er op staan.

— Bondelli kan niet komen, riep hij, maar ik zal m'n best doen hem zo goed mogelijk te vervangen.

Het volk brulde, lachte, riep kwinkslagen, want wie had er nu ooit zo iets gehoord ? Die grijsaard zou Bondelli vervangen !

Maar de visser scheen zich hieraan niet te storen, hij hees zich omhoog en gooide zijn hoed naar beneden.

— Hij raakt er nooit ! Hij raakt er nooit ! schreeuwden enkele spotlustigen in koor.

Maar hij kwam toch boven. Toen hij in het zweefrek klauterde, gleed hij uit. Hij gilde en het volk eveneens... Maar, niet de man, doch een vest was gevallen. Daarna viel er een broek en voor de ogen van de verbaasde toeschouwers zat een athleet die zich gereed maakte voor de sprong in de ruimte.

— Bondelli ! Het was Maurice die de vroegere beroemde acrobaat herkend had. Nu klonk het door heel de zaal :

— Bravo Bondelli ! Bondelli !

Drie keer opnieuw verscheen de oude acrobaat in de arena. Iedere maal knipoogde hij naar Maurice en zei glimlachend :

— Zo diep zit het roest er nog niet in, hé !

Bondelli hing aan een koord tussen hemel en aarde, wanneer hij weer het woord richtte tot de zaal :

— Dames en heren, Bondelli is niet jong meer. Heel wat kunststukken waarmee hij het publiek tien jaar geleden in vervoering bracht, heeft hij thans niet uitgehaald. Hij had ook reeds lang gezworen niet meer in het publiek op te treden en hij hield woord tien jaar lang. Wanneer hij vanavond aan het zweefrek bengelde, was dit omdat er hier in deze woonwagens een man lag, een acrobaat zoals ik, die gewond was en daarom het brood voor zijn familie niet meer verdienen kon. Het is voor hem, voor zijn vrouw en kinderen, dat jullie mij hebben toegejuichd. Zo dadelijk zal ik met m'n oude hoed komen en ik hoop dat jullie jullie hart zullen laten spreken.

In doodse stilte hadden de toeschouwers die woorden aanhoord en het was in deze stilte dat Bondelli zijn dodensprong herhaalde. Dan stapte hij onder daverende toejuichingen naar de zaal. Vooraleer hij tot aan de laatste rijen was, had hij zijn boordevolle hoed viermaal moeten uitschudden.

Door de klare nacht stapten de mensen voldaan huiswaarts. Op het bed van Maurice lagen bankbiljetten en muntstukken. Rosette weende van geluk en Bondelli zei glimlachend :

— Je had gelijk, kleintje, de hemel helpt, wanneer de nood heel groot is...

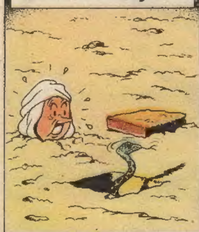

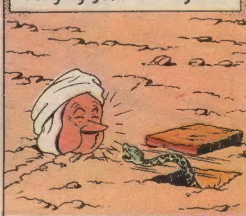

(Wordt voortgezet.)

Tijl Uilenspiegel

Tijl en Lamme rijden naar Rijmenam om het goud aan de prins te kunnen afgeven. Twee pelgrims vragen of ze mogen meerijden.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

Lipari Mahonen keert uit Brussel naar zijn land terug. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, heeft hij toevertrouwd aan de zorgen van de detective Colerette, die met Jaak, Marina, Sidonie en de kanarie de reis meemaakt. Na veel ongelukken geraken ze in Marseille. Gelukkig hadden Jaak en Marina de Platina Kat als collo opgezonden, anders ware ze in de trein gestolen. De Ras en zijn gevolg schepen in op de Ruiten Aas...

DE PHARAO DOET BESPARINGEN

Bij het eerste morgenkrieken voer de **Ruiten Aas** voorbij Sardinië. Luid geeuwend kwam Thiais de detective verwittigen dat de versterkte kamer klaar was. Men had er heel de nacht aan gewerkt.

— Eindelijk ! schreeuwde Colerette. Ik heb er meer dan genoeg van hier de wacht te houden, de revolver in de hand. Ik zal de schat nu veilig wegbergen en dan gaan genieten van een welverdiende rust. Wil je me geen handje helpen, Thiais ?

— Met genoegen, mijnheer, antwoordde de kleine man.

Colerette geeuwde ook toen hij de kamer ging openen, waarvan alleen hij en de Ras het geheim van het slot kenden en de sleutel hadden. Dan ging hij terug naar de kamer van de commandant, waar Thiais met ogen vol slaap op hem wachtte. Brein-nummer-één opende de koffer en nam er de kleine stukken uit die bovenop lagen.

— Ik zal alles in twee keer wegbrengen, zei hij goedig. Terwijl ik dit wegbreng, wil je wel over de rest waken, niet ? Het is de Platina Kat ! Slaap er niet bij, hé !

De maître d'hôtel schudde het hoofd.

— Hier, neem m'n revolver. Je kunt nooit weten...

Met de armen vol juwelenkistjes ging Colerette de trap af. Toen hij voorbij de hutten liep, hoorde hij het gesnurk van de passagiers. Hier de falsetstem van Tifon Palamos en ginds de bombardon van Sidonie. Een verdieping lager was ook de Ras in een diepe slaap gedompeld. De detective lei de kleine stukken van de schat in de zijdelings geplaatste koffers van de versterkte kamer. Op het ogenblik dat hij de deur van de kamer sloot, hoorde hij stappen op de trap. Het was Jaak die slaapdronken de trap afstommelde. In zijn armen hield hij een langwerpig pak.

— Ooef, het is zwaar, mompelde hij... Hier, oom, pak aan...

— Wat is dat ?

— Het voorwerp.

— Welk voorwerp ? Kun je me niet klaar en duidelijk antwoorden ?

Met een ongeduldig gebaar schoof de detective het doek, waarin het voorwerp gewikkeld was, weg en zie de Platina Kat verscheen.

— Ik meende er goed aan te doen ze je brengen, vermits je met de verhuis bezig bent.

— Goed, maar bemoei je voortaan niet meer met zaken waarvan je geen benul hebt ! Ik had de hele zaak geregeld met Thiais. Hoe is het mogelijk dat hij je bij de koffer liet komen ? Ik had hem toch bevolen er goed over te waken !

— O dat is in orde, hoor, zei Jaak laconiek, terwijl hij geeuwde om er z'n kin bij af te haken.

Colerette lei het voorwerp in de nieuwe safe en sloot die af.

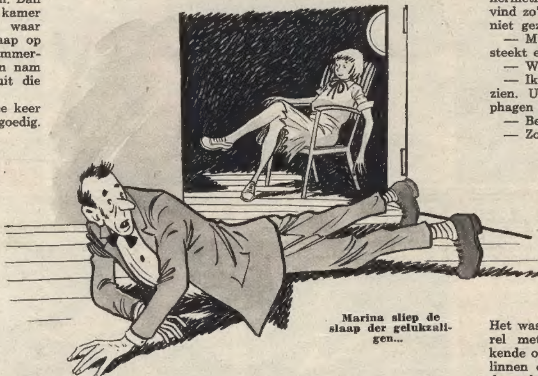
— Nu kunnen we gerust zijn, zei hij tevreden. Om deze pantserplaten te doorboren moet je over een kanon beschikken en om de deur te openen volstaat het niet de sleutel te hebben; je moet ook het woord kennen ! Ik ga de koffer van de commandant sluiten en dan kruip ik onder de wol tot morgen middag.

In het salon van de commandant wachtte onze detective een zonderling schouwspel. De kleine maître d'hôtel lag slap als een vaatdoek voor de deur en in een zetel, in pyjama en blauwe kamerjas, sliep Marina de slaap der gelukzaligen.

— Pompoen ! Pompoen ! Wat is er hier gebeurd ? Spreek op, riep Colerette terwijl hij Marina over en weer schudde.

Marina opende langzaam een oog.

— Wat er gebeurd is ? Niets. Ypsilon en ik hebben een grap uitgehaald.

Marina sliep de slaap der gelukzaligen...

— Een grap ?

— Ja, ik beproefde op die komische, kleine mijnheer, de zevende Japanse sleutel. Met succes trouwens !

— Ze heeft me bij de pols gegrepen, kreunde de kleine Thiais die bij kennis kwam, gedraaid als een houten top en over haar schouder gegooid !

— Belachelijk, antwoordde Colerette, terwijl hij z'n revolver opraapte. Jullie worden onmogelijk ! Dat grapje had alweer slecht kunnen aflopen. Gelukkig had je broer dan toch nog het verstand die Platina Kat dadelijk naar beneden te brengen. Het had me duur kunnen te staan komen ! Jij valt de bewaker aan die ik aanstel om over de Platina Kat te waken. Hoe is 't mogelijk, hoe is 't mogelijk !

Marina was intussen weer ingeslapen. De detective trachtte Thiais, die beweerde dat hij z'n hoofd niet meer voelde, te troosten en ging dan naar z'n kajuit.

Jaak was intussen naar zijn atelier gegaan. Hij plakte nieuwe boetseerklei op zijn twee boksers. Kapitein Gourgourax, die van de ontbijttafel kwam, zag de jonge kunstenaar aan het werk.

— Ik ben sterk onder de indruk van de Egyptische beeldhouwkunst, zei Jaak na een ogenblik. Ik zag sarcophagen, die moesten ingescheept worden, op de kaai staan. Ik vond ze machtig schoon !

— Niets is zo eenvoudig als een sarcophaag, jongen ! Vooral een gesloten sarcophaag. Twee schelpen in steen die hermetisch gesloten zijn. Ik vind zo'n sarcophaag helemaal niet gezellig !

— Maar uit sommigen steekt een buis !

— Wat vertel je daar ?

— Ik heb het heel goed gezien. Uit een van de sarcophagen stak een rubberbuis.

— Ben je daar zeker van ?

— Zo zeker als twee en twee vier is !

De ontstuimige Gourgourax vloog als een wervelwind de deur uit.

Twintig minuten later hoorde men een hels lawaai in het ruim. Drie matrozen, aangevoerd door de kapitein, hielden een onbekende stevig vast. Het was een grote, stevige kerel met stekelhaar en blinkende oogskens, gekleed in een linnen over-all. Op het hoofd droeg hij een klein hoedje dat wel enigszins aan het hoofddeksel van de pharao's herinnerde.

— Een clandestien passagier ? vroeg Laitance die zijn morgenwandeling deed.

— En wat voor een ! Hij had zich voor de drommel in een sarcophaag verstopt !

De clandestiene passagier scheen dit alles erg prettig te vinden.

— Waarom ben je zo heimelijk aan boord gekomen ? vroeg de kapitein streng.

De man in over-all antwoordde glimlachend :

— Om de reis uit te sparen !

Volgende week :
DE SAMENZWERING OP DE BOEG...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer maken van de algemene verwarring gebruik om San Bimbo te ontvluchten. Kaddoer klimt in een boom en valt recht in een cactus...

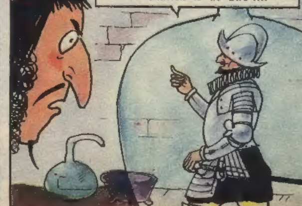

(Wordt voortgezet.)

Zyn laatste dod

DRIE woonwagens stonden sedert acht dagen op de braakliggende grond langs de rivier. « GRAND CIRQUE PARISIEN » stond er opgeschreven en het was dus wel zonderling, dat er na een week nog geen tent op het dorpsplein stond en er nog geen clowns door de straten waren getrokken om de vertoning aan te kondigen. Men had alleen een vrouw naar de winkel zien gaan en een klein, bleek meisje was herhaaldelijk naar de apotheker gelopen. Op de oever van de rivier graasde een uitgemergeld paard dat soms het gezelschap kreeg van een magere hond en sliep onder een afdak, waarop de resten van een aanplakbiljet fladderden. Met enige moeite kon men daarop nog lezen : « Zaterdag, 27 dezer, om 20.30 u. geeft LE GRAND CIRQUE PARISIEN een voorstelling op de Grote Markt. Optreden van Maurice, de Koning der Acrobaten ! »

Een visser kwam langs de oever gewandeld. Het was een man van rond de vijftig met grijzende haren, maar nog zo recht als een berk. Hij staarde enkele ogenblikken dromerig naar het vuile, gescheurde aanplakbiljet, schikte zijn hengelroeden beter op z'n schouder en wou voortgaan, toen het klein meisje uit de woonwagen kwam. De visser zag dat het kind weende, en hij vroeg vriendelijk :

— Wel, kleintje, wanneer krijgen we een voorstelling ?

Het meisje schrok, want ze had de visser niet gezien. Ze antwoordde schuw :

— Ons cirkus geeft geen voorstellingen meer, mijnheer.

— Waarom niet ?

— Vader heeft zijn been gebroken en zal gedurende vele maanden niet meer kunnen optreden.

— En de anderen ?

— We hebben geen groot cirkus, mijnheer. Vader is acrobaat, moeder, m'n broertje en ik helpen... dat is alles.

Er gleden dikke tranen langs haar wangen.

— Je vader zal immers genezen, troostte de visser, en dan treedt hij opnieuw op.

— Dat zal niet mogelijk zijn, mijnheer. We hebben geen rooie duit meer en moeten alles verkopen.

Zwijgend stapten de visser en het meisje langs de rivier die van bloeiende hagedoorn omzoomd was.

— Zou ik je vader niet kunnen zien, vroeg de visser.

— Zeker, mijnheer.

— U wilt ons cirkus toch niet kopen, voegde het meisje er wantrouwig aan toe.

— Je zei me toch, dat alles moest verkocht worden...

— Ja, natuurlijk, maar ik hoop nog steeds, dat het weer beter zal worden... Misschien zal de hemel ons bijstaan in de hoogste nood... U kunt echter mee naar mijn vader gaan.

— Wees maar gerust, hoor, ik koop jullie cirkus niet.

ACHTERAAN in de smalle woonwagen lag Maurice de « Koning van de Acrobaten », te bed. Hij schrok toen de bezoeker binnenstapte, maar deze was zo vriendelijk en begrijpend, dat hij na een poos over zijn zorgen durfde spreken.

— U ziet, mijnheer, we hebben niet veel meer. Zo kan het niet langer gaan. Ik zou naar het hospitaal moeten om te genezen en m'n vrouw en kinderen zullen moeten leven van het geld, dat de verkoop van ons materiaal zal opbrengen.

— En dan ?

— En dan ? Ik weet het niet, mijnheer, antwoordde de acrobaat met een moedeloos gebaar.

Ze waren nu haast vrienden geworden en spraken over « de stiel ».

— Lang geleden heb ik een acrobaat gekend die beroemd was. Heb je ooit horen spreken over Bondelli, vroeg de visser.

Maurice was plotseling een en al belangstelling en riep :

— Bondelli ! Bondelli ! Heb jij hem gekend ? Dat was een artist, mijnheer ! Ik heb hem slechts tweemaal gezien, maar ik zal het nooit vergeten. Zulke acrobaten zijn er niet veel. Het publiek verafgoodde hem, al kon het niet begrijpen hoeveel inspanning die kunststukken van Bondelli vergden. Ik weet er alles van. De acrobaat wond zich op en trachtte met de handen de bewegingen, de sprongen na te bootsen, die hij met woorden niet uitleggen kon...

— Pas op voor je been ! Hou je rustig, zei z'n vrouw.

Maar hij scheen het niet te horen.

— Heb je Bondelli persoonlijk gekend, mijnheer ?

— Ja, hij was m'n vriend.

Na een ogenblik stilte, zei de visser :

— Ik heb een idee...

— Een idee ?

— Vermits je niet kunt optreden, zou ik toch Bondelli kunnen vragen je te vervangen.

— Je wilt Bondelli vragen ? De grote Bondelli ? De acrobaat bekeek de visser met de grootste verbazing, dan glimlachte hij droevig :

— Neen, dat is te mooi om waar te zijn. Bondelli is waarschijnlijk dood. Sedert meer dan tien jaar hoort men over hem niet meer spreken.

— Hij is niet dood.

— Hij zal in ieder geval niet meer in staat zijn in het zweefrek te werken. Een acrobaat moet iedere dag oefenen, anders zit er reeds na twee maanden roest in...

— Misschien oefent mijn vriend nog !

— Mogelijk, maar dan zal hij niet willen optreden in mijn schamele tent... een man als Bondelli...

— Ik beloof je niets, doch ik zal beproeven iets te doen voor je !

DRIE dagen later wisten al de mensen van uren in de omtrek, dat Bondelli, de beroemde acrobaat, zou optreden in LE GRAND CIRQUE PARISIEN. Maurice was een en al opwinding, en met spanning zag hij iedere dag uit naar het uur waarop de visser hem kwam begroeten.

— Nog geen nieuws ? was steeds de eerste vraag.

— Bondelli heeft nog niet geantwoord, maar ik ben er zeker van dat hij komt.

Daarop ging hij met Rosette, het meisje en haar broer Jaak naar de wagen waarin Maurice zijn materiaal borg. Hij wou zien wat er

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

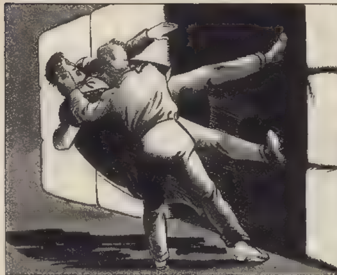
Van Meylbeke, Renaat en Christiane werden aangevallen door Eribert op het ogenblik dat ze wilden inschepen naar Europa. Plotseling vuurt iemand op de bandiet...

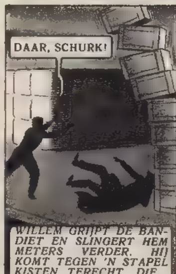
Teksten en tekeningen van F. Craenhals.

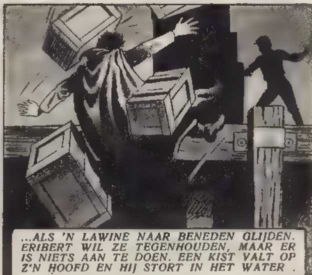

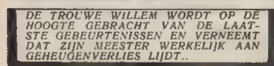

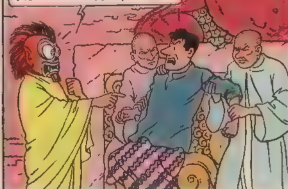
(Wordt voortgezet.)

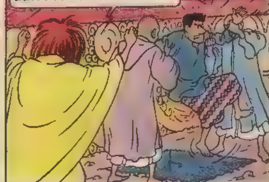
Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli zijn naar de geheimzinnige tempel van Boegi-Woegi gegaan. Ze willen weten wat er daar eigenlijk omgaat. Vermomd zitten ze bij de inlanders, doch Moreau heeft pech...

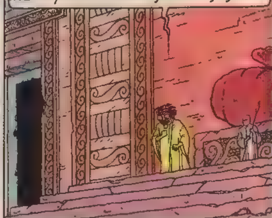
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

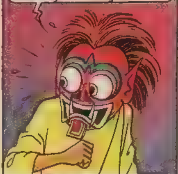

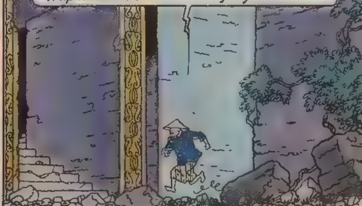

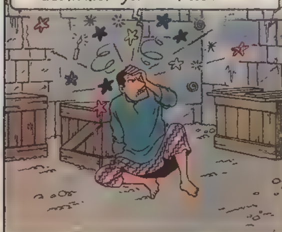

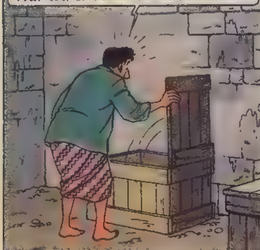

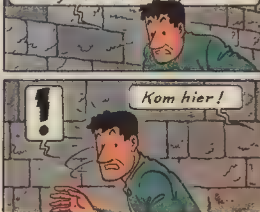

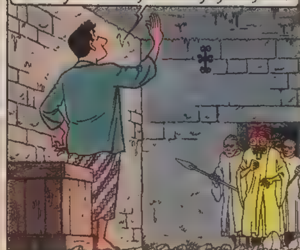

(Wordt voortgezet.)

Avontuur in Mexiko

Don Vicente heeft de Indianen van Santa Marta tot opstand aangespoord en zich meester gemaakt van de gouverneurszetel. Juan wil een einde maken aan de oorlog en zal daarom de Maya's het heilig beeld teruggeven...

Juan neemt afscheid van de zigeunerknaap en verlaat het paleis.

De volgende morgen...

Op dit ogenblik komt een officier binnen...

Kanonschoten kondigen de aankomst van enkele schepen aan .

(Wordt voortgezet.)

HET IVOREN MASKER

Marco Polo werd gouverneur van de provincie Jang Tsjoe benoemd, tot grote ergernis van enkele ingezetenen van de stad. Men tracht de gouverneur uit de weg te ruimen. Sun, een vroegere paleisbediende, wordt aangehouden...

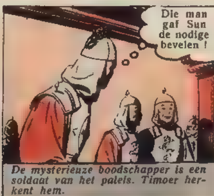

DE BEDELAARS WORDEN GEVANGEN GEZET NIET EEN ONTSNAPT. MARCO POLO GAAT NAAR DE AUDIENTIEZAAL. DIE NACHT VERSCHIJNT HET IVOREN MASKER NOGMAALS...

Volgende week : TRAGISCHE NACHT !...

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

HET VERVLOEKTE EILAND

Alex en zijn vrienden zijn er in geslaagd de « Tyr », het schip van Milio, waarvan de Egyptenaren zich hebben meester gemaakt, te bereiken. Intussen in het paleis van Sardon...

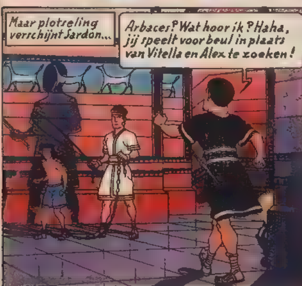
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

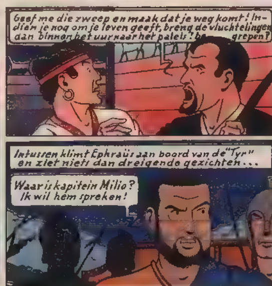

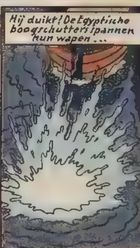

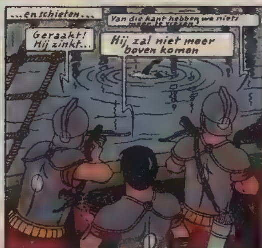

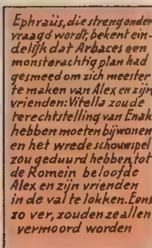

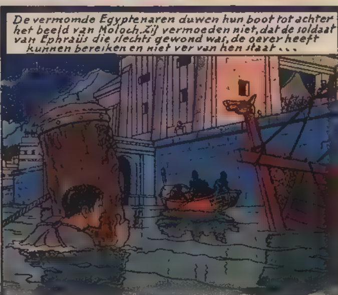

(Wordt voortgezet.)

In een hoekje met een boekje

VOOR JONGENS DIE VAN BOEIENDE KORTVERHALEN HOUDEN

Er verschijnen tegenwoordig zoveel prullen op de boeken- en krantenmarkt dat men het niet altijd gemakkelijk heeft een goede keuze te doen. Daarom bevelen we met des te meer overtuiging de Avontuur- en Techniek-reeks aan, welke door de Uitgeverijen De Wereldbibliotheek en Van Ditmar verzorgd wordt. Er zijn verschillende redenen waarom we die reeks graag aanbevelen : omdat ze zeer verzorgd uitgegeven is. Een net kartonnen kaftje met kleurillustratie, mooi papier, fijne typografie, feilloze taal, en prima teksten. Alleen de illustratie is soms minder geslaagd. Dat is wel de zwakke zijde van deze reeks en dat is jammer. Onder de auteurs komen volgende bekende namen voor : Edgard A. Poe, Leonard de Vries, Jack London, Leo Tolstoi en John Hagenbeck. De onderwerpen zijn goed gekozen uit de volle belangstellingsferen van de jeugd. Enkele voorbeelden : *Het Egyptisch koningsgraf, Piraten aan de Jang-Tse, Goud in Alaska, Harimau het tijgersjong, De Schatgravers van Troje, Heilige Slangen, enz.*

Er verschijnt iedere maand een deeltje. Prijs per nummer : *10 frs.* Per abonnement voor twaalf nummers : *100 frs.* Te bestellen bij de Uitgeverij van Ditmar, Markgrave, 10, Antwerpen.

Voor Nederland : van Ditmar Singel, 90, Amsterdam, 50 ct. per deel. 4,80 gulden voor de hele reeks.

JOHAN.

DE RINGELINGSCHAT

Ik ken vele mensen die dag in dag uit de tekenverhalen van Willy Vandersteen volgen in de dagbladen. En wanneer het gesprek dan op Vandersteen of zijn helden komt, dan gaat het

— Lambik is weeral goed, hé, of : Vandaag vond ik het minder, hij had zeker niet veel inspiratie

De verschillende verhalen worden tegen elkaar afgewogen. Ja, ze kunnen niet allemaal even schitterend zijn. Maar één verhaal dat beslist geslaagd mag heten, en door Jan en alleman ook als zodanig aanzien wordt, is de *Ringelingschat*, die door Lambik gezocht wordt in een vroegmiddeleeuws land, ergens aan de Rijn

Een Vandersteenalbum dat beslist in je collectie niet mag ontbreken!

JOHAN.

Lambik dood ? Neen, helden sterven niet !

Met de hoed in de hand

DE ORANJEAPPELS

Onlangs reisde ik met de trein door de Kempen. Te Lier stapte een hele bende jonge kerels in mijn coupé. Ze zaten nog maar pas, toen ze reeds allerlei voiksdeuntjes begonnen te brullen. Ze beleefden er veel plezier aan, dat moet gezegd. Als ze zo wel tien minuten lang hun heel repertorium afgedreund hadden en de successnummers nog een paar keer hernomen, kregen ze plotseling dorst. Er was een jongen die een zak appelsienen aansprak en mild aan al zijn makkers een oranjeappel gaf. Ze schilden die in zeven haasten en wierpen alle schillen zo maar op de grond. Het hele coupé lag er mee bezaaid. Nadat ze het hun lekker hadden laten smaken, begonnen ze opnieuw liedjes te brullen.

Die jongens waren sympathiek. Maar het was echt jammer dat ze hun levensvreugde alleen uitten door het brullen van die afgezaagde volksdeuntjes die je uit iedere herberg tegenwaaien. En wij hebben zo'n rijke en mooie liederenschat ! En die oranjeschillen lagen daar in het wilde weg gestrooid als getuigen van het gebrek aan opvoeding van die jongens. Hadden deze hun schillen in een zakje verzameld en in een papierkorf geworpen, dan zouden ze ten minste getoond hebben dat ze niet alleen vrolijke kerels, maar ook nette jongens waren.

Komt men door gans 't land

DE RING VAN GIBIL

Henk en Leentje vonden een ring, een stuk metaal en een perkament, waarop een Spaanse tekst staat. Volgens hun oom Elemir werd deze tekst geschreven door iemand die een deel van het verzonken Atlantis zag...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

DE AVOND VAN DIEZELFDE DAG...

Elemir van Zwabberdam is zijn heilige verontwaardiging reeds vergeten en geniet in gezelschap van Leentje, Henk en Hobson van het fijn avondmaal, opgediend door Bamba. Alles is donker. Slechts een venster is verlicht en vormt een witte vlek te midden het duistere park. Plotseling beweegt er iets... een schaduw gaat langzaam, sluipend, doch met zekere pas vooruit...

... naar het venster toe...

In een lichtschijn zien we het gezicht van Armand opduiken. Hij luistert...

Meer dan een uur blijft de halfbloed daar onbeweeglijk staan. Wanneer het licht uitdooft, verdwijnt hij met enkele sprongen in de tuin...

Na enkele minuten is hij in de havenwijk en blijft staan voor de deur van een laag huis.

(Wordt voortgezet.)

En ziehier de oplossingen van onze

GROTE PRIJSVRAAG

VIJF JAAR KUIFJE

IN afwachting van de lijst van de winnaars van Onze Grote Prijsvraag publiceren we hier, zoals beloofd, de juiste antwoorden van de vijf proeven. Daarmee zullen jullie reeds kunnen uitmaken of jullie een kans hebben om een der talrijke prachtige prijzen te veroveren.

EERSTE PROEF : De kentekens en symbolen

1. Het Internationale Rode Kruis.
2. Kruising met niet-voorrangsweg.
3. De Belgische Spoorwegen.
4. De letter P of « afvaart ».
5. Air France.
6. Zwitserland.
7. Internationale Jeugdherbergen.
8. De Geneeskunde of de Handel.
9. Europa.
10. De Olympische Spelen.

TWEEDE PROEF : De paarden

1. Jacques Martin.
2. Marguerite Brouhon.
3. Jacques Martin.
4. Frans Craenhals.
5. Jacques Laudy.
6. Raymond Reding.
7. Bob De Moor.
8. Edgard P. Jacobs.
9. Willy Vandersteen.
10. Suzanne André.

DERDE PROEF : De Hoofddeksels

1. Franse officierskepi van Saint-Cyr.
2. Mijnwerkershelm.
3. Hollandse muts.
4. Pauselijke tiara.
5. Berenmuts van de Engelse Gardegrenadiers.
6. Kepi van een Frans generaal.
7. Engelse of Belgische helm.
8. Scoutshoed.
9. Amerikaanse pompiershelm.
10. Londense politiehelm.

VIERDE PROEF : De Rebus

Onze nieuwe Hollandse lezers vinden ons blad allen ontzettend leuk.

VIJFDE PROEF : Wie schreef of sprak deze woorden ?

1. Guido Gezelle.
2. Albrecht Rodenbach.
3. Karel Ledeganck.
4. Joost van den Vondel.
5. Willem van Oranje.
6. Bilderdijk.
7. Julius Cesar.
8. Pontius Pilatus.
9. Jacob Cats.
10. Archimedes.

Zoals op de tweede bladzijde van dit nummer in ons hoofdartikel uitgelegd werd, krijgen alle deelnemers de tien punten van de vijfde vraag, daar een Brussels dagblad te goeder trouw de moeilijkste antwoorden gepubliceerd had. Dit om de lezers die deze antwoorden niet zouden gezien hebben niet te benadelen.

DE BIJKOMENDE VRAAG

Het Tissot Scout uurwerk dat door meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel volledig opgewonden werd, is na 37 u. 25 min. stilgevallen.

Het dient herhaald dat deze bijkomende vraag, maar een bijkomstige vraag is voor al de deelnemers die eenzelfde aantal punten zouden behaald hebben; deze vraag dient dus alleen om de jongens en meisjes te rangschikken, die evenveel punten verworven hebben.

En nu nog wat geduld, en dan volgen de namen van de winnaars !

TELEVISIEBERICHTEN

TELEVISIE IN BELGIE

MEN heeft er in ons land lang ruzie over gemaakt of men voor de televisie het 625- of het 819-lijnensysteem zou kiezen. De enige oplossing die men aan het geval heeft kunnen geven, is dat beide partijen voldoening krijgen : om iedereen tevreden te stellen, heeft men namelijk de twee systemen aanvaard. Laat ons hopen dat het nu niet lang meer zal duren eer we de kans krijgen om regelmatig televisieuitzendingen te bekijken. De Kuifje's uitzendingen te Brussel, Antwerpen en Luik hebben ons reeds een voorsmaakje gegeven.

DE FRANSE TELEVISIE

ZOALS men weet is Frankrijk het land van de 819 lijnen. Te Parijs is men reeds een eindje verder opgeschoten dan te Brussel. Frankrijk, dat het enige land is om de 819 lijnen te gebruiken, heeft zijn oplossing aan de andere landen willen opdringen. De Fransen hebben in Rijsel een televisiezender gebouwd die in een straal van 100 km. kan bekeken worden, en dus in West Vlaanderen goed zichtbaar is. Antwerpse televisieamateurs beweren zelfs dat ze de Rijselse uitzendingen kunnen opvangen. De Fransen hebben ook een 819-installatie geschonken aan het Vaticaan.

TELEVISIE IN EUROPA

DE meeste Europese landen gebruiken het 625-lijnensysteem : Nederland, Zweden, Denemarken, Duitsland, Zwitserland, Italië, Oostenrijk, Turkije en Rusland. Noorwegen, Egypte, Chili, Argentinië, Urugay, Nieuw Zeeland en de Philippijnen bereiden hetzelfde zendsysteem voor.

Engeland is het Europees land dat thans het verst staat inzake de uitbouw van de televisie. Hun gewoonte getrouw, hebben de Engelsen ook wat anders dan de anderen op televisiegebied : een 405-lijnensysteem.

BIJ DE AMERIKANEN

DE Verenigde Staten die mijlen ver vooruit zijn op de Europeanen inzake televisie, hebben de 525-definitie uitgebouwd. Hun systeem werd aanvaard door Canada, Mexico, Cuba, Columbia en Brazilië. Enkele andere kleine staten en Japan overwegen de overname van het Amerikaans systeem. In de U.S.A. werken er thans reeds honderd en zeven televisiezendstations, en er zijn reeds meer dan dertien millioen televisietoestellen in gebruik. Zeven en twintig t.h. van de Amerikaanse gezinnen beschikken over een televisietoestel. Het succes van de televisie heeft het bioskoopbezoek met 30 tot 40 t.h. doen verminderen. Talrijke bioskopen werden gedwongen hun deuren te sluiten. In Chicago niet minder dan vier en zestig en in New York vijf en dertig.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

UIT DE GESCHIEDENIS VAN HET JUSTITIEPALEIS VAN BRUSSEL

HET Justitiepaleis dat het Brussels stadsbeeld en het Brabants landschap beheerst, werd plechtig ingewijd op 15 October 1883. Dat zal volgend jaar zeventig jaar geleden zijn. Men heeft er zeventien jaar lang aan gewerkt. Enkele cijfers over het grootste gebouw van onze hoofdstad : Het paleis telt 1.500 deuren, 1.300 vensterramen, 12.000 m3 parketvloer, de daken hebben een oppervlakte van 25.000 m3. Jaarlijks wordt er 13.000.000 liter water verbruikt, en 1.400.000 kg. kolen. Toen het paleis ingehuldigd werd, werd het door 60.000 nieuwsgierigen bezocht die er voor niet minder dan 1.500.000 frs. schade aanrichtten.

DE KONING EN DE EIEREN

KONING George III van Engeland overnachtte eens op een reis door Holland in een eenvoudige dorpsherberg. 's Morgens bestelde hij voor zijn ontbijt één ei. De waard bracht het hem en zette vier daalders op de rekening. Lachend zei de koning :

— Het komt mij voor dat de eieren in dit land wel zeldzaam moeten zijn !

— De eieren niet, antwoordde de waard, maar de koningen wel.

EEN MODERNE MALIENKOLDER

HET doodsgevaar voor de soldaten zal met 50 tot 75 t.h. afnemen, verklaarde een Amerikaanse kolonel, dank zij het gebruik van onze nieuwe kogelvrije vest in nylon, glasvezels en plastiek. Deze nieuwe pantsering weegt slechts vier kilo, en beschermt borst en buik tegen afschampende kogels en granaatscherven.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

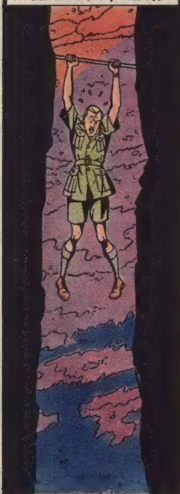

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur :* R. Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht, Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 3,50 per kwartaal.

Mortimer trekt uit alle macht, terwijl Blake hier en daar zijn voet op uitstekende punten tracht te zetten. Eindelijk staat hij weer op vaste grond. Ze huiveren beiden. De kapitein blijft nog even op de rand van de put zitten...

